

ਸਿਵਲ ਫੁਟਕਲ

ਆਰ.ਐਸ. ਨਰੂਲਾ ਜੇ.

ਜੈ ਗੋਪਾਲ ਮਹਿਰਾ, ਪਟੀਸ਼ਨਰ

ਬਨਾਮ

ਇਨਕਮ-ਟੈਕਸ ਅਫਸਰ ਅਤੇ ਇੱਕ ਹੋਰ, - ਜਵਾਬਦੇਹ।

1966 ਦੀ ਸਿਵਲ ਰਿੱਟ ਨੰ. 2036.

20 ਜਨਵਰੀ 1969

ਇਨਕਮ-ਟੈਕਸ ਐਕਟ (1922 ਦਾ XI)—ਸੈਕਸ਼ਨ 34(1) (ਏ)-ਦੇ ਤਹਿਤ ਨੋਟਿਸ ਜਾਰੀ ਕਰਨਾ—
ਵਿਖਿਆਤ—ਭਾਰਤੀ ਸੰਵਿਧਾਨ (1950) —ਆਰਟੀਕਲ 226—ਦੀ ਵੈਧਤਾ ਲਈ ਸ਼ਰਤਾਂ—ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ
ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਵਿਚ ਜਾਣਾ ਨੋਟਿਸ ਦੀ ਵੈਧਤਾ- ਦੀ ਹੱਦ।

ਆਯੋਜਿਤ, ਜੋ ਕਿ ਕਰਨ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਕਰਦੇ ਹੋਏ. ਇਨਕਮ-ਟੈਕਸ ਐਕਟ, 1922 ਦੀ ਧਾਰਾ 34 ਦੇ ਤਹਿਤ
ਨੋਟਿਸ ਜਾਰੀ ਕਰੋ, ਸਬੰਧਤ ਆਮਦਨ ਕਰ ਅਧਿਕਾਰੀ ਧਾਰਾ ਦੇ ਤਹਿਤ ਕਾਰਵਾਈ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰਨ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਕੁਝ ਵੀ
ਫੈਸਲਾ ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਜੇਕਰ ਕਾਰਵਾਈ ਦੀ ਸੂਚਿਤ ਕਰਨ ਲਈ ਉਸ ਵਿਵਸਥਾ ਦੇ ਤਹਿਤ ਲੋੜੀਂਦਾ ਵਿਸ਼ਵਾਸ
ਵੱਖ-ਵੱਖ ਆਧਾਰਾਂ 'ਤੇ ਬਣਦਾ ਹੈ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਕੁਝ ਇਕੱਲੇ ਹੀ ਸੰਬੰਧਿਤ ਹਨ, ਤਾਂ ਲੇਖਾ-ਜੋਖਾ ਅਵਧੀ ਲਈ
ਮੁਲਾਂਕਣ ਜਿਸ ਨਾਲ ਸੰਬੰਧਿਤ ਗੈਰ-ਖੁਲਾਸਾ ਸਬੰਧਤ ਹੈ, ਯੋਗ ਇਨਕਮ-ਟੈਕਸ ਅਫਸਰ ਦੁਆਰਾ ਦੁਬਾਰਾ ਖੋਲ੍ਹਿਆ
ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। . ਹਾਲਾਂਕਿ, ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 34 ਦੇ ਅਧੀਨ ਇੱਕ ਨੋਟਿਸ ਤਾਂ ਹੀ ਵੈਧ ਹੋਵੇਗਾ ਜੇਕਰ ਤੱਥ ਜਾਂ ਅੰਕੜੇ,
ਗੈਰ-ਖੁਲਾਸੇ ਕਰਨ 'ਤੇ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਲੋੜੀਂਦੇ ਵਿਸ਼ਵਾਸ 'ਤੇ ਅਧਾਰਤ ਹੈ: - (i) ਜਾਂ ਤਾਂ ਮੰਨਣਯੋਗ ਤੌਰ 'ਤੇ ਸਬੰਧਤ
ਮੁਲਾਂਕਣ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਹੈ ਜਾਂ ਘੱਟੋ ਘੱਟ ਕਥਿਤ ਤੌਰ 'ਤੇ ਉਸ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਹੈ ਅਤੇ (ii) ਗੈਰ-ਖੁਲਾਸਾ ਕੀਤੇ ਤੱਥਾਂ
ਜਾਂ ਅੰਕੜਿਆਂ ਦਾ ਲੇਖਾ-ਜੋਖਾ ਅਵਧੀ ਦੀ ਆਮਦਨ ਨਾਲ ਸੰਬੰਧ ਹੈ ਜਿਸ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਮੁਲਾਂਕਣ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਨੂੰ
ਮੁੜ ਖੋਲ੍ਹਣ ਦੀ ਮੰਗ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ। (ਪਰਾ ੮)

ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 34(1) (ਏ) ਦੇ ਅਧੀਨ ਲੋੜੀਂਦੇ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਦੀ ਹੱਦ ਨੂੰ
ਮੁਲਾਂਕਣਕਰਤਾ ਦੁਆਰਾ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਵਿੱਚ ਚੁਣੌਤੀ ਦਿੱਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ ਪਰ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਦੇ ਕਾਰਨਾਂ ਦੀ ਪੂਰਤੀ ਨੂੰ
ਨਹੀਂ। ਸੈਕਸ਼ਨ ਵਿੱਚ "ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਕਰਨ ਦਾ ਕਾਰਨ" ਸ਼ਬਦ ਦਾ ਮਤਲਬ ਇਨਕਮ-ਟੈਕਸ ਅਫਸਰ ਦੀ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ
ਵਿਅਕਤੀਗਤ ਸੰਤੁਸ਼ਟੀ ਨਹੀਂ ਹੈ ਅਤੇ ਇਹ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਲਈ ਇਹ ਜਾਂਚ ਕਰਨ ਲਈ ਖੁੱਲ੍ਹਾ ਹੈ ਕਿ ਕੀ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਦੇ
ਕਾਰਨਾਂ ਦਾ ਤਰਕਸੰਗਤ ਸਬੰਧ ਹੈ ਜਾਂ ਸੰਬੰਧਿਤ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਦੇ ਗਠਨ ਨਾਲ ਸੰਬੰਧਿਤ ਹੈ ਅਤੇ ਸੈਕਸ਼ਨ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ
ਬਾਹਰੀ ਜਾਂ ਅਪ੍ਰਸੰਗਿਕ ਨਹੀਂ ਹਨ। ਇਸ ਸੀਮਤ ਹੱਦ ਤੱਕ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 34 ਦੇ ਤਹਿਤ ਕਾਰਵਾਈ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰਨ
ਵਿੱਚ ਆਮਦਨ ਕਰ ਅਧਿਕਾਰੀ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਨੂੰ ਚੁਣੌਤੀ ਦਿੱਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਭਾਰਤ ਦੇ ਸੰਵਿਧਾਨ
(1950) ਦੇ ਅਨੁਛੇਦ 226 ਦੇ ਤਹਿਤ ਆਪਣੀਆਂ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਇਹ ਪਤਾ ਲਗਾ ਸਕਦੀ ਹੈ ਕਿ
ਕੀ ਇਨਕਮ-ਟੈਕਸ ਅਫਸਰ ਕੋਲ ਕੋਈ ਜਾਣਕਾਰੀ ਸੀ ਅਤੇ ਅਦਾਲਤ ਇਹ ਵੀ ਨਿਰਧਾਰਿਤ ਕਰ ਸਕਦੀ ਹੈ ਕਿ ਕੀ
ਇਨਕਮ-ਟੈਕਸ ਅਫਸਰ ਕੋਲ ਜਾਣਕਾਰੀ ਹੈ ਜਾਂ ਨਹੀਂ। ਇਹ ਮੰਨਣ ਦਾ ਕਾਰਨ ਹੈ ਕਿ ਟੈਕਸ ਲਗਾਉਣ ਯੋਗ
ਆਮਦਨ ਮੁਲਾਂਕਣ ਤੋਂ ਬਚ ਗਈ ਹੈ ਪਰ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਹੋਰ ਨਹੀਂ ਵਧਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਇਹ
ਸਵਾਲ ਕਿ ਕੀ ਆਮਦਨ ਕਰ ਅਧਿਕਾਰੀ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਕੋਲ ਮੌਜੂਦ ਜਾਣਕਾਰੀ 'ਤੇ ਮੁਲਾਂਕਣ ਜਾਂ ਪੁਨਰ-ਮੁਲਾਂਕਣ ਲਈ
ਕਾਰਵਾਈ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰਨੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ ਜਾਂ ਨਹੀਂ ਕਰਨੀ ਚਾਹੀਦੀ, ਇਸ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਆਮਦਨ ਕਰ ਅਧਿਕਾਰੀ ਦੁਆਰਾ
ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਨਾ ਕਿ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੁਆਰਾ। ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਇਸ ਗੱਲ ਦੀ ਜਾਂਚ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦੀ ਕਿ
ਇਨਕਮ-ਟੈਕਸ ਅਫਸਰ ਦੁਆਰਾ ਉਠਾਏ ਗਏ ਅਨੁਮਾਨ ਸਹੀ ਹਨ ਜਾਂ ਸਹੀ।

ਸ਼੍ਰੀ
(7 ਤੋਂ)

226 ਦੇ ਅਧੀਨ ਪਟੀਸ਼ਨ ਇਹ ਬੇਨਤੀ ਕਰਦੀ ਹੈ ਕਿ ਸਰਟੀਓਰੀ, ਹੁਕਮ ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਢੁਕਵੀਂ ਰਿੱਟ,
ਆਰਡਰ ਜਾਂ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਤੀ ਦੀ ਇੱਕ ਰਿੱਟ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰ. 2 ਨੂੰ ਧਾਰਾ 64 ਦੇ ਅਧੀਨ ਸਵਾਲ ਦਾ ਹਵਾਲਾ

ਦੇਣ ਲਈ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਜਾਰੀ ਕੀਤੀ ਜਾਵੇ। ਭਾਰਤੀ ਇਨਕਮ-ਟੈਕਸ ਐਕਟ, 1922, ਫੈਸਲੇ ਲਈ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰ 2 ਨੂੰ ਅਤੇ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰ 2 ਨੂੰ ਕਾਨੂੰਨ ਅਨੁਸਾਰ ਸਵਾਲ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਕਰਨ ਦਾ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦਿੱਤਾ ਜਾਵੇ ਅਤੇ ਅਗੇ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਕੀਤੀ ਜਾਵੇ ਕਿ ਮੁਲਾਂਕਣ ਲਈ ਉਕਤ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 34 ਅਧੀਨ 16 ਨਵੰਬਰ, 1960 ਦੇ ਨੋਟਿਸ - ਸਾਲ 1943-44 ਅਤੇ 1944-45 ਮਿਤੀ 10 ਫਰਵਰੀ, 1966 ਦੇ ਨੋਟਿਸ ਦੇ ਨਾਲ ਪੜ੍ਹੇ ਗਏ, ਰੱਦ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਅਤੇ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 1 ਨੂੰ 16 ਨਵੰਬਰ, 1960 ਅਤੇ 10 ਫਰਵਰੀ, 1966 ਦੇ ਨੋਟਿਸਾਂ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਵਿੱਚ ਕਿਸੇ ਵੀ ਮੁਲਾਂਕਣ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਕਰਨ ਤੋਂ ਰੋਕਿਆ ਜਾਵੇ। 'ਬੀ', 'ਸੀ' ਅਤੇ 'ਡੀ' ਨੂੰ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ) ਅਤੇ ਇਹ ਵੀ ਬੇਨਤੀ ਕੀਤੀ ਕਿ ਇਸ ਮਾਣਯੋਗ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਤੱਕ, ਜਵਾਬਦੇਹ 'ਨੰਬਰ 1' ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ 'ਤੇ ਰੋਕ ਲਗਾਈ ਜਾਵੇ।

ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਦੇ ਵਕੀਲ ਭਾਗੀਨਾਥ ਦਾਸ, ਬੀ ਕੇ ਤਿੰਗਨ ਅਤੇ ਐਸ ਕੇ ਹੀਰਾਜੀ ।

ਜਵਾਬਦਾਤਾਵਾਂ ਲਈ ਐਡਵੋਕੇਟ ਡੀਐਨ ਅਵਸਥੀ ।

ਨਿਰਣਾ

ਨਰੂਲਾ, ਜੇ.-ਸੀਵਿਧਾਨ ਦੀ ਧਾਰਾ 226 ਅਧੀਨ ਇਸ ਪਟੀਸ਼ਨ ਵਿੱਚ, ਅੰਮ੍ਰਿਤਸਰ ਦੇ ਸਾਬਕਾ ਜੈਸ਼ੀ ਰਾਮ ਮਹਿਰਾ (ਐਚਯੂਐਫ) ਦੇ ਸੈਬਰ ਜੈ ਗੋਪਾਲ ਮਹਿਰਾ ਨੇ ਧਾਰਾ 34 (1) (ਏ) ਦੇ ਤਹਿਤ ਨੋਟਿਸਾਂ ਦੀ ਵੈਧਤਾ ਨੂੰ ਨਕਾਰਿਆ ਹੈ। ਜੈਸ਼ੀ ਰਾਮ (HUF) ਨੂੰ ਸੰਬੋਧਿਤ ਭਾਰਤੀ ਇਨਕਮ-ਟੈਕਸ ਐਕਟ, 1922, ਮਿਤੀ 16 ਨਵੰਬਰ, 1960 (ਮੁਲਾਂਕਣ ਸਾਲ 1943-44 ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਅਨੁਬੰਧ ਬੀ ਅਤੇ ਮੁਲਾਂਕਣ ਸਾਲ 1944-45 ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਉਸੇ ਮਿਤੀ ਦਾ ਅਨੁਬੰਧ ਸੀ) . ਕਿਉਂਕਿ ਇਸ ਫੈਸਲੇ ਵਿੱਚ ਕਈ ਸੁਤੰਤਰ - ਇਨਕਮ-ਟੈਕਸ ਅਸੈਸੀ ਯੂਨਿਟਾਂ ਦੇ ਨਾਵਾਂ ਦਾ ਜ਼ਿਕਰ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਦੀ ਸੰਭਾਵਨਾ ਹੈ, ਇਸ ਪੜਾਅ 'ਤੇ ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਜੈਸ਼ੀ ਰਾਮ ਕਿਸ਼ਨ ਦਾਸ ਦਾ ਪੁੱਤਰ ਸੀ ਅਤੇ ਉਸ ਨੇ ਆਪਣੇ ਜੀਵਨ ਕਾਲ ਦੌਰਾਨ ਆਪਣੀ ਪਤਨੀ ਅਤੇ ਉਸ ਦੇ ਨਾਲ ਇੱਕ HUF ਬਣਾਇਆ ਸੀ। ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਜੈ ਗੋਪਾਲ ਮਹਿਰਾ ਸਮੇਤ ਚਾਰ ਪੁੱਤਰ ਜੈਸ਼ੀ ਰਾਮ ਆਪਣੀ ਵਿਅਕਤੀਗਤ ਹੋਸੀਅਤ ਵਿੱਚ ਵਲੈਤੀ ਰਾਮ-ਜੈਸ਼ੀ ਰਾਮ ਵਜੋਂ ਜਾਣੀ ਜਾਂਦੀ ਇੱਕ ਫਰਮ ਦਾ ਭਾਈਵਾਲ ਸੀ। ਉਸ ਫਰਮ ਵਿੱਚ ਕਈ ਹੋਰ ਭਾਈਵਾਲ ਸਨ, ਪਰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਕੋਈ ਵੀ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਦਾ ਭਰਾ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਜੈਸ਼ੀ ਰਾਮ (ਐਚ.ਯੂ.ਐਫ.) ਜਿਸ ਨਾਲ ਇਕੱਲੇ ਮੁਲਾਂਕਣ ਨਾਲ ਅਸੀਂ ਸਿੱਧੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਵਿਚ ਚਿੰਤਤ ਹਾਂ, ਨੂੰ 5 ਜਨਵਰੀ, 1961 ਨੂੰ ਸਬ-ਰਜਿਸਟਰਾਰ, ਅੰਮ੍ਰਿਤਸਰ ਕੋਲ ਦਰਜ 12 ਸਤੰਬਰ, 1960 ਦੇ ਇਕ ਅਵਾਰਡ ਦੁਆਰਾ ਵਿਘਨ ਪਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦੁਆਰਾ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਏ. HUF ਸੰਪੱਤੀ ਦੀ ਪੂਰੀ ਵੰਡ ਨੂੰ ਪ੍ਰਭਾਵਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। 1922 ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 25-ਏ ਦੇ ਤਹਿਤ ਇਨਕਮ-ਟੈਕਸ ਅਫਸਰ ਦੁਆਰਾ ਪਾਸ ਕੀਤੇ ਗਏ 24 ਅਗਸਤ, 1965 ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਦੁਆਰਾ, ਆਮਦਨ-ਕਰ ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਦੁਆਰਾ ਵਿਘਨ ਅਤੇ ਵੰਡ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ, ਜੈਸ਼ੀ ਰਾਮ ਦੀ 23 ਅਕਤੂਬਰ, 1961 ਨੂੰ ਮੌਤ ਹੋ ਗਈ। .

(2) ਮੁਲਾਂਕਣ ਸਾਲ 1943-44 ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ HUF ਦਾ ਆਮਦਨ-ਕਰ ਮੁਲਾਂਕਣ 3 ਫਰਵਰੀ, 1944 ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਹੋਇਆ ਸੀ। ਮੁਲਾਂਕਣ ਸਾਲ 1944-45 ਲਈ HUF ਦਾ ਮੁਲਾਂਕਣ 26 ਜੂਨ, 1946 ਨੂੰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਦਾ ਮੁਲਾਂਕਣ 1943-44 ਅਤੇ 1944-45 ਦੇ ਮੁਲਾਂਕਣ ਸਾਲਾਂ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਭਾਈਵਾਲੀ ਫਰਮ ਕ੍ਰਮਵਾਰ 18 ਜਨਵਰੀ, 1944 ਅਤੇ 26 ਜੂਨ, 1946 ਨੂੰ ਆਮਦਨ ਕਰ ਅਫਸਰ, ਅੰਮ੍ਰਿਤਸਰ ਦੇ ਹੁਕਮਾਂ ਦੁਆਰਾ ਬਣਾਈ ਗਈ ਸੀ।

(3) ਕਿਸ਼ਨ ਦਾਸ ਮਹਿਰਾ ਨੇ 10 ਦਸੰਬਰ 1943 ਨੂੰ ਵਸੀਅਤ ਕੀਤੀ ਸੀ, ਜਿਸ ਵਿਚ ਉਸ ਨੇ ਜੈਸ਼ੀ

Jai Gopal Mehra v. The Income Tax Officer, etc. (Narula, J.)

ਰਾਮ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਆਪਣੀ ਜਾਇਦਾਦ ਦੇ ਨਿਪਟਾਰੇ ਦੀ ਵਿਵਸਥਾ ਕੀਤੀ ਸੀ। ਅਤੇ ਹੋਰ. ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਅਨੁਸਾਰ ਕਿਸ਼ਨ ਦਾਸ ਮਹਿਰਾ ਵੀ ਆਪਣੀ ਮੌਤ ਤੱਕ ਵਲੈਤੀ ਰਾਮ-ਜੈਸ਼ੀ ਰਾਮ ਦੀ ਫਰਮ ਵਿੱਚ ਭਾਈਵਾਲ ਸੀ। ਸ੍ਰੀ ਭਗੀਰਥ ਦਾਸ ਵੱਲੋਂ ਬਾਰ ਵਿਖੇ ਲਾਏ ਗਏ ਇਸ ਦੋਸ਼ ਨੂੰ ਸ੍ਰੀ ਅਵਸਥੀ ਨੇ ਨਕਾਰਿਆ ਹੈ। ਜਿਵੇਂ ਵੀ ਹੋਵੇ, ਕਿਸ਼ਨ ਦਾਸ ਮਹਿਰਾ ਸਾਲ 1944-45 ਲਈ ਮੁਲਾਂਕਣ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਦੌਰਾਨ ਫਰਮ ਦਾ ਭਾਗੀਦਾਰ ਨਹੀਂ ਸੀ ਅਤੇ ਨਾ ਹੋ ਸਕਦਾ ਸੀ, ਕਿਉਂਕਿ ਉਸ ਦੀ ਮੌਤ 1 ਮਾਰਚ, 1944 ਨੂੰ ਹੋ ਗਈ ਸੀ। ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਨੇ ਇਹ ਵੀ ਦੋਸ਼ ਲਾਇਆ ਹੈ ਕਿ ਕਿਸ਼ਨ ਦਾਸ ਮਹਿਰਾ ਨੂੰ ਮੁਲਾਂਕਣ ਸਾਲ 1944-45 ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਕਾਰਵਾਈ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਇਨਕਮ ਟੈਕਸ ਅਫਸਰ, ਏ ਵਾਰਡ, ਅੰਮ੍ਰਿਤਸਰ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਗਿਆ। ਕਿਸ਼ਨ ਦਾਸ ਮਹਿਰਾ ਦੀ ਉਕਤ ਵਸੀਅਤ ਵਿੱਚ ਜੈਸ਼ੀ ਰਾਮ ਮਹਿਰਾ ਨੂੰ ਸ਼੍ਰੀਨਗਰ ਕਾਰੋਬਾਰ ਵਿੱਚ ਨਿਵੇਸ਼ ਕਰਨ ਲਈ ਛੇ ਲੱਖ ਰੁਪਏ ਦੇ ਤੋਹਫੇ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ।

(4) 16 ਨਵੰਬਰ, 1960 ਨੂੰ, ਆਮਦਨ ਕਰ ਅਫਸਰ, ਵਧੀਕ ਸੀ ਵਾਰਡ, ਅੰਮ੍ਰਿਤਸਰ ਦੁਆਰਾ ਜੈਸ਼ੀ ਰਾਮ (ਐੱਚ.ਯੂ.ਐੱਫ.) ਨੂੰ 1922 ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 34 (ਅੰਕਸਰ ਬੀ) ਦੇ ਤਹਿਤ ਨੋਟਿਸ ਜਾਰੀ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਇਹ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਉਸ ਕੋਲ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਕਰਨ ਦਾ ਕਾਰਨ ਸੀ। ਉਪਰੋਕਤ ਮੁਲਾਂਕਣ ਸਾਲ ਲਈ ਇਨਕਮ-ਟੈਕਸ ਲਈ ਮੁਲਾਂਕਣ ਯੋਗ HUF ਦੀ ਆਮਦਨ ਦਾ ਮੁਲਾਂਕਣ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਸ ਲਈ, HUF ਨੂੰ 35 ਦਿਨਾਂ ਦੇ ਅੰਦਰ ਨਿਰਧਾਰਤ ਫਾਰਮ ਵਿੱਚ ਵਾਪਸੀ ਦੇਣ ਲਈ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਮੁਲਾਂਕਣ ਸਾਲ 1944-45 ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਐਚਯੂਐਫ ਨੂੰ ਉਸੇ ਮਿਤੀ ਦਾ ਸਮਾਨ ਨੋਟਿਸ (ਅਨੇਕਚਰ ਸੀ) ਜਾਰੀ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਨੋਟਿਸ ਦੇ ਜਵਾਬ ਵਿੱਚ, ਮਿਤੀ 18 ਫਰਵਰੀ, 1963, ਪੱਤਰ, ਮਿਤੀ 28 ਫਰਵਰੀ ਅਤੇ 9 ਅਪ੍ਰੈਲ, 1963 ਨੂੰ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾਵਾਂ ਦੁਆਰਾ ਭੇਜੇ ਗਏ ਸਨ, ਜੋ ਸ਼ਹਿਜ਼ਾਦਾਨੰਦ ਐਂਡ ਸਨੰਜ਼ ਬਨਾਮ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਡਿਵੀਜ਼ਨ ਬੈਂਚ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਨੋਟਿਸ ਦੀ ਵੈਧਤਾ 'ਤੇ ਇਤਰਾਜ਼ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਕੇਂਦਰੀ ਮਾਲ ਬੋਰਡ (1)। ਸ਼ਹਿਜ਼ਾਦਾਨੰਦ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਨੂੰ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਦੁਆਰਾ ਉਲਟਾ ਦਿੱਤੇ ਜਾਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਇਨਕਮ-ਟੈਕਸ ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਨੇ ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਨੂੰ ਦੁਬਾਰਾ ਉਠਾਇਆ ਅਤੇ 10 ਫਰਵਰੀ, 1966 ਨੂੰ HUF ਨੋਟਿਸ (ਅਨੇਕਚਰ ਡੀ) ਨੂੰ ਭੇਜਿਆ। ਉਸ ਨੋਟਿਸ ਵਿੱਚ

(1) (1962) 45 ਆਈ.ਟੀ.ਆਰ. 233।'

ਸ਼ਹਿਜ਼ਾਦਾਨੰਦ ਅਤੇ ਪੁੱਤਰਾਂ (1) ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਨੂੰ ਉਲਟਾਉਣ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ, ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 34 ਦੇ ਤਹਿਤ ਸ਼ੁਰੂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਕਾਰਵਾਈ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਤੌਰ 'ਤੇ ਜਾਇਜ਼ ਅਤੇ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਸੀ। - HUF ਨੂੰ ਧਾਰਾ 34(1)(a) ਦੇ ਤਹਿਤ ਕਾਰਵਾਈ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ 28 ਫਰਵਰੀ, 1966 ਨੂੰ ਮੁੜ ਮੁਲਾਂਕਣ ਲਈ ਹਾਜ਼ਰ ਹੋਣ ਲਈ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਜਿਸ ਨੂੰ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ 18 ਫਰਵਰੀ, 1963 ਨੂੰ ਨੋਟਿਸ ਵਿੱਚ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਬੰਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 23(3) ਅਧੀਨ ਜਾਰੀ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਨੋਟਿਸ, ਮਿਤੀ 18 ਫਰਵਰੀ, 1963 (ਕਾਪੀ ਅਨੇਕਚਰ ਆਰ.ਬੀ.) ਨੇ ਮੁਲਾਂਕਣ ਸਾਲ 1943-44 ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਅਯੋਗ ਕਾਰਵਾਈ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰਨ ਦੇ ਆਧਾਰ ਦਾ ਖੁਲਾਸਾ ਹੇਠਾਂ ਦਿੱਤੇ ਸ਼ਬਦਾਂ ਵਿੱਚ ਕੀਤਾ ਹੈ:-।

“ਰੁਪਏ ਜਮ੍ਹਾਂ ਹੈ। ਮੈਸਰਜ਼ ਦੀਆਂ ਕਿਤਾਬਾਂ ਵਿੱਚ 27,996 ਵਲੈਤੀ ਰਾਮ-ਜੈਸ਼ੀ ਰਾਮ, ਜਿਸ 'ਤੇ ਕਥਿਤ ਤੌਰ 'ਤੇ ਮ੍ਰਿਤਕ ਸ੍ਰੀ ਕਿਸ਼ਨ ਦਾਸ ਦੇ ਸੋਨੇ ਦੀ ਵਿਕਰੀ ਦੀ ਕਮਾਈ ਦਾ ਪ੍ਰਤੀਨਿਧਤਾ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਸੋਨੇ ਦੇ ਸਰੋਤ ਦਾ ਸਹੀ ਢੰਗ ਨਾਲ ਵਿਆਖਿਆ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ।”

ਇਹੀ ਨੋਟਿਸ (ਅਨੇਕਚਰ ਆਰਬੀ) ਮੁਲਾਂਕਣ ਸਾਲ 1944-45 ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਧਾਰਾ 34 I (1)(a) ਦੇ ਅਧੀਨ ਕਾਰਵਾਈ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰਨ ਦੇ ਆਧਾਰ ਦਾ ਖੁਲਾਸਾ ਹੇਠਾਂ ਦਿੱਤੇ ਸ਼ਬਦਾਂ ਵਿੱਚ ਕਰਦਾ ਹੈ: -

“ਪਰਿਵਾਰ ਨੇ ਰੁਪਏ ਦਾ ਨਿਵੇਸ਼ ਕੀਤਾ। ਹੇਠਾਂ ਦਿੱਤੇ ਵੇਰਵਿਆਂ ਅਨੁਸਾਰ ਜਗਦੀਸ਼ ਟਰੇਡਿੰਗ ਕੰਪਨੀ, ਸ਼੍ਰੀਨਗਰ ਵਿੱਚ 6,00,000: -

	ਰੁ.
(i) 20.7.43	2,00,000
15.8.43	1,00,000
28.8.43	50,000
20.9.43	1,00,000
10.10.43	1,50,000
(ii) ਰੁ. ਵਲੈਤੀ ਰਾਮ-ਜੈਸ਼ੀ ਰਾਮ, ਅੰਮ੍ਰਿਤਸਰ ਦੀਆਂ ਕਿਤਾਬਾਂ ਵਿੱਚ 28,425 ਰੁਪਏ ਜਮ੍ਹਾਂ ਕਰਵਾਏ ਗਏ।	
(iii) ਰੁ. ਕਿਸ਼ਨ ਦਾਸ ਦੀ ਮੌਤ 'ਤੇ ਉਸ ਦੇ ਬਕਸੇ ਵਿੱਚੋਂ 85,060 ਨਕਦ ਬਰਾਮਦ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਦਾ ਦੋਸ਼ ਹੈ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਫਰਮ ਮੈਸਰਜ਼ ਵਲੈਤੀ ਰਾਮ-ਜੈਸ਼ੀ ਰਾਮ, ਅੰਮ੍ਰਿਤਸਰ ਦੀਆਂ ਖਾਤਾ ਬੁੱਕਾਂ ਵਿੱਚ ਦਰਜ ਹੈ।	
(iv) ਰੁ. ਸ੍ਰੀ ਦੇ ਡੱਬੇ ਵਿੱਚੋਂ ਕਥਿਤ ਤੌਰ 'ਤੇ 48 ਵਸਤਾਂ ਦੀ 25,000 ਕੀਮਤ ਦੇ ਗਹਿਣੇ ਬਰਾਮਦ ਹੋਏ ਹਨ।	

Jai Gopal Mehra v. The Income Tax Officer, etc. (Narula, J.)

ਕਿਸ਼ਨ ਦਾਸ ਦੀ ਮੌਤ ਸਮੇਂ ਮੌਤ ਹੋ ਗਈ ਸੀ। ਇਨ੍ਹਾਂ ਜਮ੍ਹਾਂ ਅਤੇ ਗਹਿਣਿਆਂ ਦੇ ਸਰੋਤ ਦਾ ਅਜੇ ਤੱਕ ਉਚਿਤ ਰੂਪ ਨਾਲ ਵਿਆਖਿਆ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ। ” t ਉਪਰੋਕਤ ਹਵਾਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਕਾਰਵਾਈਆਂ ਦੇ ਆਧਾਰ ਦਾ ਖੁਲਾਸਾ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਧਾਰਾ 23(3) (ਅਨੈਕਸਚਰ RD) ਅਧੀਨ ਨੋਟਿਸ ਵਿੱਚ ਉਨ੍ਹਾਂ ਸਬੂਤਾਂ ਦੇ ਵੇਰਵੇ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਹਨ ਜੋ ਉਨ੍ਹਾਂ ਕਾਰਵਾਈਆਂ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਉਸ ਸਮੇਂ ਤੱਕ ਵਿਭਾਗ ਨੂੰ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਨ।

(5) ਨੋਟਿਸ ਦੀ ਪ੍ਰਾਪਤੀ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਮਿਤੀ 10 ਫਰਵਰੀ, 1966 (ਅਨੈਕਸਚਰ ਡੀ), ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਨੇ ਆਮਦਨ ਕਰ ਅਧਿਕਾਰੀ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ 'ਤੇ ਇਤਰਾਜ਼ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਵਿਭਾਗ ਨਾਲ ਲੰਮਾ ਪੱਤਰ-ਵਿਹਾਰ ਕੀਤਾ, ਜਿਸ ਨੇ ਸੀਮਾ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਕਾਰਵਾਈ ਮੁੜ ਸ਼ੁਰੂ ਕੀਤੀ ਸੀ ਅਤੇ ਕੁਝ ਇਤਰਾਜ਼ ਵੀ ਲਏ ਸਨ। ਰੋਕੀ ਗਈ ਕਾਰਵਾਈ ਲਈ. ਅੰਤ ਵਿੱਚ, ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੇ ਮੁਲਾਂਕਣ ਐਚਯੂਐਫ ਦੀ ਤਰਫੋਂ, ਅਰਜ਼ੀ, ਮਿਤੀ 15 ਅਗਸਤ, 1966 (ਅਨੈਕਸਚਰ ਐਚ) ਨੂੰ ਰੱਦ ਕੀਤੀ ਗਈ ਕਾਰਵਾਈ ਨੂੰ ਛੱਡਣ ਲਈ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੀ ਜੋ ਉਸ ਸਮੇਂ ਕੇਂਦਰੀ ਸਰਕਲ (I), ਅੰਮ੍ਰਿਤਸਰ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਲਿਖਿਤ ਸਨ। ਉਕਤ ਦਰਖਾਸਤ ਵਿੱਚ ਦਰਸਾਏ ਗਏ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਵੱਲੋਂ ਇਹ ਦੱਸਣ ਦੀ ਮੰਗ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ ਕਿ ਇਨਕਮ ਟੈਕਸ ਅਫਸਰ (ਵਧੀਕ), ਸੀ ਵਾਰਡ ਵੱਲੋਂ ਵਿਵਾਦ ਵਿੱਚ ਚੱਲ ਰਹੇ ਦੋ ਸਾਲਾਂ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਸ਼ੁਰੂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਕਾਰਵਾਈ ਗੈਰ-ਕਾਨੂੰਨੀ ਅਤੇ ਨਿਆਇਕ ਸੀ। - tion. ਇਸ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ, ਆਮਦਨ ਕਰ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਉਚਿਤ ਆਦੇਸ਼ ਦੇ ਕੇ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਦੇ ਸਵਾਲ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਕਰ ਸਕਦਾ ਸੀ, ਮੌਜੂਦਾ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ 22 ਸਤੰਬਰ 1966 ਨੂੰ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ ਦੇ ਇਨਕਮ-ਟੈਕਸ ਅਫਸਰ ਨੂੰ ਅਣਗਹਿਲੀ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰਨ ਦੇ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਸਨ। ਇਸ ਵਿੱਚ ਸ਼ਿਕਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਮੁੱਖ ਆਧਾਰ ਇਹ ਸੀ ਕਿ ਸਬੰਧਤ ਆਮਦਨ ਕਰ ਅਧਿਕਾਰੀ ਕੋਲ ਇਤਰਾਜ਼ਯੋਗ ਨੋਟਿਸ ਭੇਜਣ ਦਾ ਕੋਈ ਖੇਤਰੀ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਨਹੀਂ ਸੀ ਅਤੇ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਵੱਲੋਂ ਆਪਣੇ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ 'ਤੇ ਇਤਰਾਜ਼ ਕਰਨ ਵਾਲੀਆਂ ਪ੍ਰਤੀਨਿਧੀਆਂ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ ਉਹ ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਨੂੰ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਲਈ ਭੇਜਣ ਲਈ ਪਾਬੰਦ ਸੀ। ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 64 ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਆਮਦਨ ਕਰ ਦਾ। ਇਸ ਆਧਾਰ ਦੀ ਸਾਨੂੰ ਹੁਣ ਕੋਈ ਚਿੰਤਾ ਨਹੀਂ ਹੈ ਹਾਲਾਂਕਿ ਇਹ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦੇ ਦਾਖਲੇ ਦੇ ਸਮੇਂ ਪਹਿਲੀ ਨਜ਼ਰੇ ਇੱਕ ਜਾਇਜ਼ ਆਧਾਰ ਸੀ ਕਿਉਂਕਿ ਆਮਦਨ ਕਰ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਨੇ 12 ਅਕਤੂਬਰ, 1966 ਨੂੰ ਇੱਕ ਆਦੇਸ਼ (ਅਨੈਕਸਚਰ ਆਰ. ਏ.) ਪਾਸ ਕੀਤਾ ਸੀ। ਦੂਜਾ ਆਧਾਰ ਇਤਰਾਜ਼ਯੋਗ ਕਾਰਵਾਈਆਂ ਦੇ ਖਿਲਾਫ ਹਮਲੇ ਦਾ, ਜੋ ਕਿ ਇਹਨਾਂ ਕਾਰਵਾਈਆਂ ਵਿੱਚ ਹੁਣ ਮੇਰੇ ਸਾਹਮਣੇ ਦਬਾਇਆ ਗਿਆ ਇੱਕੋ ਇੱਕ ਆਧਾਰ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਮੰਨਣ ਦਾ ਕੋਈ ਕਾਰਨ ਨਹੀਂ ਸੀ ਕਿ ਜੈਸ਼ੀ ਰਾਮ ਮਹਿਰਾ (HUF) ਵੱਲੋਂ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਅਤੇ ਸੱਚਮੁੱਚ ਖੁਲਾਸਾ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਕਮੀ ਜਾਂ ਅਸਫਲਤਾ ਸੀ। 'ਮੁਲਾਂਕਣ ਸਾਲ 1943-44 ਅਤੇ 1944-45 ਲਈ HUF ਦੇ ਮੁਲਾਂਕਣ ਲਈ ਜ਼ਰੂਰੀ ਸਾਰੇ ਭੌਤਿਕ ਤੱਥ ਜੋ ਸ਼ਾਇਦ

ਜਾਂ ਤਾਂ ਮੁਲਾਂਕਣ ਤੋਂ ਘੱਟ ਜਾਂ ਮੁਲਾਂਕਣ ਤੋਂ ਆਮਦਨ ਤੋਂ ਬਚਣ ਦੇ ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ ਹੋਏ ਹਨ। ਇਹ ਉਪਰੋਕਤ ਹਾਲਾਤਾਂ ਵਿੱਚ ਸੀ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਨੇ ਇਸ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਹੁਕਮ ਜਾਰੀ ਕਰਨ ਲਈ ਬੇਨਤੀ ਕੀਤੀ ਸੀ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਆਮਦਨ ਕਰ ਅਧਿਕਾਰੀ ਨੂੰ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਦੇ ਸਵਾਲ ਨੂੰ ਆਮਦਨ ਕਰ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਨੂੰ ਰੈਫਰ ਕਰਨ ਦਾ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਨਾਲ ਹੀ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਨੂੰ ਸੰਦਰਭ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਕਰਨ ਦਾ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਮਿਤੀ 16 ਨਵੰਬਰ, 1960 (ਅਨੈਕਸਰ ਬੀ ਅਤੇ ਸੀ) ਅਤੇ ਫਰਵਰੀ 10, 1966 (ਅਨੈਕਸਰ ਡੀ) ਨੂੰ ਰੱਦ ਕੀਤੇ ਨੋਟਿਸਾਂ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨ ਲਈ *ਸਰਟੀਓਰੀ* ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਤੀ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਰਿੱਟ ਲਈ। ਜਵਾਬਦੇਹ ਨੰ. 1 ਨੂੰ ਉਪਰੋਕਤ ਨੋਟਿਸਾਂ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਵਿੱਚ ਕਿਸੇ ਵੀ ਮੁਲਾਂਕਣ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਕਰਨ ਤੋਂ ਰੋਕਣ ਲਈ ਮਨਾਹੀ ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਤੀ ਦੀ ਇੱਕ ਰਿੱਟ ਲਈ ਵੀ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਕਿਹਾ ਜਾ ਚੁੱਕਾ ਹੈ, ਉੱਪਰ ਜ਼ਿਕਰ ਕੀਤੀ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਦੇ ਸੰਦਰਭ ਵਿੱਚ ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ 1 ਅਤੇ 2 ਨੂੰ ਹੁਕਮ ਜਾਰੀ ਕਰਨ ਦਾ ਸਵਾਲ ਹੁਣ ਪੈਦਾ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ; ਅਤੇ ਕੇਵਲ ਇੱਕ ਹੀ ਸਵਾਲ ਜੋ ਫੈਸਲੇ ਦੀ ਮੰਗ ਕਰਦਾ ਹੈ ਉਹ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਕੀ ਕੇਸ ਦੀਆਂ ਸਥਿਤੀਆਂ ਵਿੱਚ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਮੇਰੇ ਸਾਹਮਣੇ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਕਾਨੂੰਨ ਵਿੱਚ ਇਹ ਕਿਹਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜਾਂ ਨਹੀਂ ਕਿਹਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਨਕਮ-ਟੈਕਸ ਅਫਸਰ ਕੋਲ "ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਕਰਨ ਦਾ ਕਾਰਨ" ਸੀ ਕਿ ਕੋਈ ਘੱਟ ਮੁਲਾਂਕਣ ਹੋਇਆ ਸੀ। ਵਿਵਾਦ ਵਿੱਚ ਦੋ ਸਾਲਾਂ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ 'ਮੁਲਾਂਕਣਕਰਤਾ ਵੱਲੋਂ ਛੱਡੇ ਜਾਣ ਜਾਂ ਅਸਫਲਤਾ ਦੇ ਕਾਰਨ' ਵਿਵਾਦ ਵਿੱਚ ਸਾਲਾਂ ਲਈ HUF ਦੇ ਮੁਲਾਂਕਣ ਲਈ ਜ਼ਰੂਰੀ ਸਾਰੇ ਭੌਤਿਕ ਤੱਥਾਂ ਦਾ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਅਤੇ ਸੱਚਮੁੱਚ ਖੁਲਾਸਾ ਕਰਨ ਲਈ।

(6) ਦੇ ਜਵਾਬ ਵਿੱਚ ਜਵਾਬ ਦੇਣ ਵਾਲਿਆਂ ਦੀ ਤਰਫੋਂ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਇਹ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਖੇਤਰੀ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਦਾ ਸਵਾਲ ਸਹੀ ਢੰਗ ਨਾਲ ਨਹੀਂ ਉਠਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ, ਪਰ ਕਿਸੇ ਵੀ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ ਇਹ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਅਨੁਸੂਚਿਤ RA ਦੁਆਰਾ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਜਿਸਦਾ ਹਵਾਲਾ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਦਿੱਤਾ ਜਾ ਚੁੱਕਾ ਹੈ। ਰਿਟਰਨ ਵਿੱਚ ਹੁਣ ਮੇਰੇ ਸਾਹਮਣੇ ਮੁੱਦੇ ਦੇ ਮੁੱਦੇ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਮੁਲਾਂਕਣ ਸਾਲ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਵੱਖਰੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਜਾਵੇਗਾ। ਇਹ ਆਮ ਤੌਰ 'ਤੇ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੇ ਇਨਕਮ-ਟੈਕਸ ਅਫਸਰ ਦੇ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਸਵਾਲ ਉਠਾਏ ਸਨ, ਜਿਸ ਲਈ ਤੱਥ-ਖੋਜ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਦੁਆਰਾ ਨਿਰਧਾਰਨ ਦੀ ਲੋੜ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਇਹ ਐਕਟ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤੀ ਮਸ਼ੀਨਰੀ ਦਾ ਸਹਾਰਾ ਲੈ ਕੇ ਹੀ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਜੋੜਿਆ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਨੂੰ ਉਹ ਸਾਰੀ ਰਾਹਤ ਮਿਲੇਗੀ ਜਿਸ ਦਾ ਉਹ ਐਕਟ ਅਧੀਨ ਸਥਾਪਤ ਕੀਤੀ ਮਸ਼ੀਨਰੀ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਹੱਕਦਾਰ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਨੇ ਰਿਟਰਨ ਦੇ ਜਵਾਬ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਨਕਲ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਅਤੇ ਜਵਾਬਦੇਹ ਨੇ ਨਕਲ ਦੇ ਜਵਾਬ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਹੋਰ ਹਲਫਨਾਮਾ ਦਾਇਰ ਕੀਤਾ ਹੈ। ਨਕਲ ਦੇ ਅਗਲੇ ਜਵਾਬ ਦੇ ਨਾਲ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਨੇ ਇਸ ਕੇਸ ਦੇ ਰਿਕਾਰਡ 'ਤੇ 18 ਫਰਵਰੀ, 1963 ਦੇ ਨੋਟਿਸ ਦੀ ਕਾਪੀ ਰੱਖ ਦਿੱਤੀ ਹੈ (ਅਨੈਕਸਚਰ ਆਰਬੀ) ਜਿਸ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਦਿੱਤਾ ਜਾ ਚੁੱਕਾ ਹੈ।

(7) ਵਿਰੋਧੀ ਧਿਰਾਂ ਦੇ ਇਤਰਾਜ਼ਯੋਗ ਨੋਟਿਸਾਂ ਦੀ ਵੈਧਤਾ ਦੇ ਸਵਾਲ ਦੇ ਨਾਲ ਵਿਚਾਰ ਕਰਨ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਇਹ ਉਚਿਤ ਹੋਵੇਗਾ

Jai Gopal Mehra v. The Income Tax Officer, etc. (Narula, J.)

ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 34 ਦੇ ਤਹਿਤ ਨੋਟਿਸਾਂ ਦੀ ਵੈਧਤਾ ਦੇ ਸਵਾਲ 'ਤੇ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਨਾਲ-ਨਾਲ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੀ ਧਾਰਾ 226 ਦੇ ਤਹਿਤ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਦੀ ਸੀਮਾ ਬਾਰੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੇ ਮਾਮਲੇ 'ਤੇ ਜਾਣ ਲਈ ਨੋਟਿਸ ਕਰਨਾ। ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 34(1)(a) ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਕੰਮਾਂ ਵਿੱਚ ਹੈ: -

"34. ਆਮਦਨ ਤੋਂ ਬਚਣ ਦਾ ਮੁਲਾਂਕਣ।— (1) ਜੇਕਰ—(ਏ) ਆਮਦਨ ਕਰ ਅਧਿਕਾਰੀ ਕੋਲ ਇਹ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਕਰਨ ਦਾ ਕਾਰਨ ਹੈ ਕਿ, ਕਿਸੇ ਮੁਲਾਂਕਣ ਦੁਆਰਾ ਕਿਸੇ ਵੀ ਸਾਲ ਲਈ ਧਾਰਾ 22 ਦੇ ਅਧੀਨ ਆਪਣੀ ਆਮਦਨ ਦੀ ਵਾਪਸੀ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਅਸਫਲਤਾ ਜਾਂ ਅਸਫਲਤਾ ਦੇ ਕਾਰਨ ਜਾਂ ਉਸ ਸਾਲ ਲਈ ਉਸ ਦੇ ਮੁਲਾਂਕਣ ਲਈ ਲੋੜੀਂਦੇ ਸਾਰੇ ਭੌਤਿਕ ਤੱਥਾਂ ਦਾ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਅਤੇ ਸੱਚਮੁੱਚ ਖੁਲਾਸਾ ਕਰਨ ਲਈ, ਆਮਦਨ, ਮੁਨਾਫ਼ੇ ਜਾਂ ਆਮਦਨ-ਕਰ ਦੇ ਯੋਗ ਲਾਭ ਉਸ ਸਾਲ ਲਈ ਮੁਲਾਂਕਣ ਤੋਂ ਬਚ ਗਏ ਹਨ, ਜਾਂ ਬਹੁਤ ਘੱਟ ਦਰ 'ਤੇ ਘੱਟ-ਮੁਲਾਂਕਣ ਜਾਂ ਮੁਲਾਂਕਣ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਜਾਂ ਐਕਟ ਦੇ ਤਹਿਤ ਬਹੁਤ ਜ਼ਿਆਦਾ ਰਾਹਤ ਦਾ ਵਿਸ਼ਾ ਬਣਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਜਾਂ ਬਹੁਤ ਜ਼ਿਆਦਾ ਨੁਕਸਾਨ ਜਾਂ ਘਾਟਾ ਭੱਤੇ ਦੀ ਗਣਨਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ

—"

ਐਸ. ਨਰਾਇਣਪਾ ਅਤੇ ਹੋਰ ਬਨਾਮ ਇਨਕਮ-ਟੈਕਸ ਬੰਗਲੌਰ (2) ਦੇ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਵਿੱਚ, ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਧਾਰਾ 34(1)(a) ਦੇ ਅਧੀਨ ਲੋੜੀਂਦੇ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਦੀ ਹੋਂਦ ਨੂੰ ਮੁਲਾਂਕਣਕਰਤਾ ਦੁਆਰਾ ਚੁਣੌਤੀ ਦਿੱਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ ਪਰ ਕਾਰਨਾਂ ਦੀ ਪੂਰਤੀ ਨੂੰ ਨਹੀਂ। ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਲਈ, ਅੱਗੇ ਇਹ ਵੀ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਧਾਰਾ 34 ਵਿੱਚ "ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਕਰਨ ਦਾ ਕਾਰਨ" ਸ਼ਬਦ ਦਾ ਮਤਲਬ ਆਮਦਨ ਕਰ ਅਧਿਕਾਰੀ ਦੀ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਵਿਅਕਤੀਗਤ ਸੰਤੁਸ਼ਟੀ ਨਹੀਂ ਹੈ ਅਤੇ ਇਹ ਕਿ ਇਹ ਜਾਂਚ ਕਰਨ ਲਈ ਅਦਾਲਤ ਲਈ ਖੁੱਲ੍ਹਾ ਹੈ ਕਿ ਕੀ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਦੇ ਕਾਰਨ ਤਰਕਸੰਗਤ ਹਨ। ਕੁਨੈਕਸ਼ਨ ਜਾਂ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਦੇ ਗਠਨ ਨਾਲ ਸੰਬੰਧਿਤ ਪ੍ਰਭਾਵ ਅਤੇ ਸੈਕਸ਼ਨ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਬਾਹਰੀ ਜਾਂ ਅਪ੍ਰਸੰਗਿਕ ਨਹੀਂ ਹਨ। ਇਸ ਸੀਮਤ ਹੱਦ ਤੱਕ, ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਨੇ ਕਿਹਾ, ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 34 ਦੇ ਤਹਿਤ ਕਾਰਵਾਈ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਆਮਦਨ ਕਰ ਅਧਿਕਾਰੀ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਨੂੰ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਚੁਣੌਤੀ ਦੇਣ ਲਈ ਖੁੱਲ੍ਹਾ ਹੈ। ਕਾਂਤਾਮਣੀ ਵੈਂਕਟ ਨਾਰਾਇਣ ਅਤੇ ਸੰਨਜ਼ ਬਨਾਮ ਪਹਿਲੇ ਵਧੀਕ ਆਮਦਨ-ਕਰ ਅਫਸਰ, ਰਡਜਾਹ-ਮੁੰਦਰੀ (3) ਵਿੱਚ, ਕਾਨੂੰਨ ਦੀ ਉਹੀ ਸਥਿਤੀ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਦੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਲਾਰਡ-ਜਹਾਜ਼ਾਂ ਦੁਆਰਾ ਦੁਹਰਾਈ ਗਈ ਸੀ ਅਤੇ ਇਹ ਅੱਗੇ ਜੋੜਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਲੇਖ ਅਧੀਨ ਕਾਰਵਾਈਆਂ ਵਿੱਚ ਧਾਰਾ 34(1) (ਏ) ਦੇ ਤਹਿਤ ਨੋਟਿਸ ਜਾਰੀ ਕਰਨ ਲਈ ਆਮਦਨ ਕਰ ਅਧਿਕਾਰੀ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਨੂੰ ਚੁਣੌਤੀ ਦੇਣ ਵਾਲੀ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੀ ਧਾਰਾ 226 ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਸਿਰਫ ਇਹ ਫੈਸਲਾ ਕਰਨ ਲਈ ਚਿੰਤਤ ਹੈ ਕਿ ਕੀ ਉਹ ਸ਼ਰਤਾਂ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਆਮਦਨ ਕਰ ਅਧਿਕਾਰੀ ਨੂੰ ਮੁੜ ਖੋਲ੍ਹਣ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਨਾਲ ਨਿਵੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਸੀ। ਮੁਲਾਂਕਣ ਮੌਜੂਦ ਸੀ ਪਰ ਮੁਲਾਂਕਣ ਅਤੇ ਸਿੱਟੇ ਵਜੋਂ ਸਾਰੇ ਭੌਤਿਕ ਤੱਥਾਂ ਦਾ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਅਤੇ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਖੁਲਾਸਾ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਅਸਫਲਤਾ ਬਾਰੇ ਇੱਕ ਅੰਤਮ ਫੈਸਲਾ ਰਿਕਾਰਡ ਕਰਨਾ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਸੂਬੇ ਦੇ ਅੰਦਰ ਨਹੀਂ ਹੈ।

(2) (1967) 63 ਆਈ.ਟੀ.ਆਰ. 219.

(3) (1967) 33 ਆਈ.ਟੀ.ਆਰ. 633.

ਮੁਲਾਂਕਣ ਅਤੇ ਟੈਕਸ ਤੋਂ ਆਮਦਨੀ ਤੋਂ ਬਚਣਾ। ਇਨਕਮ-ਟੈਕਸ ਕਮਿਸ਼ਨਰ, ਗੁਫਰਤ ਬਨਾਮ ਏ. ਰਮਨ ਐਂਡ ਕੰਪਨੀ (4) ਵਿੱਚ, ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਨੇ ਮੁੜ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੇ ਅਨੁਛੇਦ 226 ਦੇ ਤਹਿਤ ਇੱਕ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਅਤੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਕੋਲ ਇੱਕ ਪਾਸੇ ਰੱਖਣ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਹੈ। ਇਨਕਮ-

ਟੈਕਸ ਐਕਟ, 1961 ਦੀ ਧਾਰਾ 147(ਬੀ) ਦੇ ਤਹਿਤ ਜਾਰੀ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਨੋਟਿਸ, ਜੋ ਕਿ 1922 ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 34(1) (ਬੀ) ਨਾਲ ਮੇਲ ਖਾਂਦਾ ਹੈ, ਜੇਕਰ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਦੀ ਸਥਿਤੀ ਮੌਜੂਦ ਨਹੀਂ ਹੈ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਨੇ ਜ਼ੋਰ ਦੇ ਕੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਆਰਟੀਕਲ 226 ਦੇ ਤਹਿਤ ਆਪਣੀਆਂ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਇਹ ਪਤਾ ਲਗਾ ਸਕਦੀ ਹੈ ਕਿ ਕੀ ਆਮਦਨ ਕਰ ਅਧਿਕਾਰੀ ਕੋਲ ਕੋਈ ਜਾਣਕਾਰੀ ਸੀ ਅਤੇ ਅਦਾਲਤ ਇਹ ਵੀ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰ ਸਕਦੀ ਹੈ ਕਿ ਕੀ ਜਾਣਕਾਰੀ ਤੋਂ ਆਮਦਨ ਕਰ ਅਧਿਕਾਰੀ ਕੋਲ ਕਾਰਨ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਮੰਨੋ ਕਿ ਟੈਕਸ ਦੇ ਯੋਗ ਆਮਦਨੀ ਚਾਰਜ ਮੁਲਾਂਕਣ ਤੋਂ ਬਚ ਗਿਆ ਹੈ ਪਰ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਹੋਰ ਨਹੀਂ ਵਧਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਕੀ ਆਮਦਨ ਕਰ ਅਧਿਕਾਰੀ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਕੋਲ ਮੌਜੂਦ ਜਾਣਕਾਰੀ 'ਤੇ ਮੁਲਾਂਕਣ ਜਾਂ ਮੁੜ ਮੁਲਾਂਕਣ ਲਈ ਕਾਰਵਾਈ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰਨੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ ਜਾਂ ਨਹੀਂ ਕਰਨੀ ਚਾਹੀਦੀ, ਇਸ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਆਮਦਨ ਕਰ ਅਧਿਕਾਰੀ ਦੁਆਰਾ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਨਾ ਕਿ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੁਆਰਾ। ਸੀਵਿਲ ਆਰਡਰ 226 ਦੇ ਤਹਿਤ ਇੱਕ ਪਟੀਸ਼ਨ ਵਿੱਚ, ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਵਿੱਚ, ਟੈਕਸ-ਦਾਤਾ ਇਨਕਮ-ਟੈਕਸ ਐਕਟ, 1961 ਦੀ ਧਾਰਾ 147 ਦੇ ਤਹਿਤ ਇੱਕ ਨੋਟਿਸ ਦੀ ਵੈਧਤਾ ਨੂੰ ਚੁਣੌਤੀ ਦੇ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਜੋ ਕਿ 1922 ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 34 ਨਾਲ ਸੰਬੰਧਿਤ ਹੈ। ਇਸ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਕਿ ਕੋਈ ਵੀ ਸ਼ਰਤਾਂ ਪਹਿਲਾਂ ਮੌਜੂਦ ਨਹੀਂ ਹਨ, ਪਰ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਇਸ ਗੱਲ ਦੀ ਜਾਂਚ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦੀ ਕਿ ਕੀ ਇਨਕਮ-ਟੈਕਸ ਅਫਸਰ ਦੁਆਰਾ ਉਠਾਏ ਗਏ ਅਨੁਮਾਨ ਸਹੀ ਹਨ ਜਾਂ ਸਹੀ ਹਨ। ਏ. ਰਮਨ ਐਂਡ ਕੰਪਨੀ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਦੀ ਇੱਕ ਹੋਰ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ਤਾ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਉਸ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਅਧਿਕਾਰਤ ਤੌਰ 'ਤੇ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ 1961 ਦੇ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 147 (ਜੋ ਕਿ 1961 ਦੀ ਧਾਰਾ 34 ਨਾਲ ਮੇਲ ਖਾਂਦਾ ਹੈ) ਵਿੱਚ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਜਾਣਕਾਰੀ। 1922 ਐਕਟ), ਅਜਿਹੀ ਜਾਣਕਾਰੀ ਵੀ ਹੋ ਸਕਦੀ ਹੈ ਜੋ ਆਮਦਨ ਕਰ ਅਫਸਰ ਦੁਆਰਾ ਪਿਛਲੇ ਮੁਲਾਂਕਣ ਦੌਰਾਨ ਰਿਕਾਰਡ ਵਿੱਚ ਮੌਜੂਦ ਸਮੱਗਰੀ ਦੀ ਜਾਂਚ ਤੋਂ ਜਾਂ ਇਸ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਗਟ ਕੀਤੇ ਗਏ ਤੱਥਾਂ ਤੋਂ ਜਾਂ ਤੱਥਾਂ ਜਾਂ ਕਾਨੂੰਨ ਦੀ ਹੋਰ ਜਾਂਚ ਤੋਂ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਸੀ ਪਰ ਇਸ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਪ੍ਰਾਪਤ ਤੱਥ, ਹਾਲਾਂਕਿ ਜਾਣਕਾਰੀ ਪਹਿਲਾਂ ਦੇ ਮੁਲਾਂਕਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਇਨਕਮ-ਟੈਕਸ ਅਫਸਰ ਦੇ ਕਬਜ਼ੇ ਵਿੱਚ ਆ ਗਈ ਹੋਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ। ਇਸ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਆਖਰੀ ਕੇਸ ਜਿਸ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਉਹ ਹੈ *ਸੰਦਾਗਰ ਅਹਿਮਦ ਖਾਨ ਬਨਾਮ ਆਮਦਨ ਕਰ ਅਧਿਕਾਰੀ, ਨੇਲੋਰ* (5) ਵਿੱਚ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਦਾ ਫੈਸਲਾ। ਉਸ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਆਮਦਨ ਕਰ ਅਧਿਕਾਰੀ ਕੋਲ ਧਾਰਾ 34(1) (ਏ) ਦੇ ਤਹਿਤ ਇਪਲੇਡ ਨੋਟਿਸ ਜਾਰੀ ਕਰਨ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਸੀ ਕਿਉਂਕਿ ਕੇਸ ਦੇ ਤੱਥਾਂ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਆਮਦਨ ਕਰ ਅਧਿਕਾਰੀ ਦੇ ਕਬਜ਼ੇ ਵਿੱਚ ਕੁਝ ਸਮੱਗਰੀ ਸੀ ਜਿਸ 'ਤੇ ਉਸ ਨੇ ਗਠਿਤ ਕੀਤਾ ਸੀ। ਦੀ

1968) 67 ITR 11.

(5) (1968) 70 ਆਈ.ਟੀ.ਆਰ. 79.

ਪਹਿਲੀ ਨਜ਼ਰੇ ਇਹ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਹੈ ਕਿ ਮੁਲਾਂਕਣ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਅਤੇ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਸਾਰੇ ਭੌਤਿਕ ਤੱਥਾਂ ਦਾ ਖੁਲਾਸਾ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਅਸਫਲ ਰਿਹਾ ਸੀ ਅਤੇ ਅਜਿਹੇ ਗੈਰ-ਖੁਲਾਸੇ ਦੇ ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ ਆਮਦਨ ਮੁਲਾਂਕਣ ਤੋਂ ਬਚ ਗਈ ਸੀ

(8) ਸ੍ਰੀ ਭਗੀਰਥ ਦਾਸ ਵੱਲੋਂ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਕਿ ਜਿਸ ਸਮੱਗਰੀ ਦਾ ਖੁਲਾਸਾ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਉਹ ਉਸ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਸਾਲ ਦੇ ਮੁਲਾਂਕਣ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ਾਂ ਲਈ ਢੁਕਵੀਂ ਹੋਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ ਜਿਸ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਧਾਰਾ 34 ਦੇ ਤਹਿਤ ਕਾਰਵਾਈ ਨੂੰ ਮੁੜ ਖੋਲ੍ਹਣ ਦੀ ਮੰਗ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ। ਇਸ ਪ੍ਰਸਤਾਵ ਲਈ ਵੀ, ਵਕੀਲ ਨੇ *ਕਾਂਤਾਮਣੀ ਵੈਂਕਟ ਨਾਰਾਇਣ ਐਂਡ ਸੰਨਜ਼ (ਸੁਪਰਾ)* (3) ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਦੇ ਫੈਸਲੇ 'ਤੇ ਭਰੋਸਾ ਕੀਤਾ। ਫਿਰ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਦੀ ਤਰਫੋਂ ਇਹ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ ਕਿ ਜੇਕਰ ਲੋੜੀਂਦੇ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਦੇ ਗਠਨ ਵਿੱਚ ਕਈ ਮਾਮਲਿਆਂ 'ਤੇ ਭਰੋਸਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਅੰਤ ਵਿੱਚ ਇਹ ਪਾਇਆ ਗਿਆ ਕਿ ਕੁਝ ਆਧਾਰ ਜਿਨ੍ਹਾਂ 'ਤੇ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਦਾ ਗਠਨ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਉਹ ਜਾਂ ਤਾਂ ਗੈਰ-ਮੌਜੂਦ ਸਨ ਜਾਂ ਬਾਹਰੀ ਸਨ। ਜਾਂ ਅਪ੍ਰਸੰਗਿਕ ਹੈ ਅਤੇ

Jai Gopal Mehra v. The Income Tax Officer, etc. (Narula, J.)

ਫਿਰ ਇਹ ਦਰਸਾਉਣ ਲਈ ਕੁਝ ਵੀ ਨਹੀਂ ਸੀ ਕਿ ਬਾਕੀ ਦੇ ਆਧਾਰਾਂ 'ਤੇ ਵੀ ਇਹੀ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਬਣਿਆ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਧਾਰਾ 34 ਦੇ ਅਧੀਨ ਨੋਟਿਸ ਨੂੰ ਕਾਇਮ ਨਹੀਂ ਰੱਖਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਉਸ ਛੋਟੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਇਕ ਪਾਸੇ ਰੱਖਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਦਲੀਲ ਦੇ ਸਮਰਥਨ ਵਿੱਚ, ਸ੍ਰੀ ਭਗੀਰਥ ਦਾਸ ਨੇ *ਧੀਰਜਲਾਲ ਗਿਰਧਾਰੀ ਲਾਲ ਬਨਾਮ ਇਨਕਮ-ਟੈਕਸ ਕਮਿਸ਼ਨਰ, ਬੰਬਈ (6)*, ਅਤੇ *ਮਹਾਰਾਸ਼ਟਰ ਬਨਾਮ ਬਾਬੂਲਾਲ ਕ੍ਰਿਪਾਰਾਮ ਟਾਕਾਮੋਰ ਅਤੇ ਹੋਰ (7)* ਵਿੱਚ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਦੇ ਫੈਸਲੇ 'ਤੇ ਭਰੋਸਾ ਕੀਤਾ। *ਧੀਰਜ ਲਾਲ ਦੇ ਕੇਸ* ਵਿੱਚ, ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ 1922 ਦੇ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 66(2) ਦੇ ਤਹਿਤ ਹੁਕਮ ਜਾਰੀ ਕਰਨ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਸੀ। ਇਹ ਫੈਸਲਾ ਕਰਨ ਲਈ ਕਿ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਸਵਾਲਾਂ 'ਤੇ ਹਵਾਲਾ ਮੰਗਿਆ ਗਿਆ ਸੀ, ਉਹ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਸਵਾਲ ਸਨ ਜਾਂ ਨਹੀਂ, ਇਹ ਦੇਖਿਆ ਗਿਆ ਕਿ ਇਹ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸਥਾਪਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਜਦੋਂ ਤੱਥ ਅਦਾਲਤ ਸਮੱਗਰੀ 'ਤੇ ਕਾਰਵਾਈ ਕਰਦੀ ਹੈ, ਅੰਸ਼ਕ ਤੌਰ 'ਤੇ ਪ੍ਰਸੰਗਿਕ ਅਤੇ ਅੰਸ਼ਕ ਤੌਰ 'ਤੇ ਅਪ੍ਰਸੰਗਿਕ ਹੈ, ਇਹ ਕਹਿਣਾ ਅਸੰਭਵ ਹੈ ਕਿ ਕਿਸ ਹੱਦ ਤੱਕ ਅਦਾਲਤ ਦਾ ਮਨ ਆਪਣੀ ਖੋਜ 'ਤੇ ਪਹੁੰਚਣ ਲਈ ਇਸ ਦੁਆਰਾ ਵਰਤੀ ਗਈ ਅਪ੍ਰਸੰਗਿਕ ਸਮੱਗਰੀ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਹੋਇਆ ਸੀ ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ, ਅਜਿਹੀ ਖੋਜ ਨੂੰ ਅਪ੍ਰਵਾਨਯੋਗ ਸਮੱਗਰੀ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਕੇ ਵਿਗਾੜ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਇਸ ਨਾਲ ਕਾਨੂੰਨ ਦਾ ਮੁੱਦਾ ਪੈਦਾ ਹੋਇਆ ਸੀ। *ਬਾਬੂਲਾਲ ਕ੍ਰਿਪਾਰਾਮ ਟਾਕਾਮੋਰ ਅਤੇ ਹੋਰਾਂ (7)* ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ, ਨਾਗਪੁਰ ਮਿਉਂਸਪਲ ਕਾਰਪੋਰੇਸ਼ਨ ਦੇ ਇੱਕ ਆਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਵੱਖ ਕਰਨ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿਉਂਕਿ ਦੋ ਆਧਾਰਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਜਾਇਜ਼ ਸੀ ਅਤੇ ਦੂਜਾ ਅਪ੍ਰਸੰਗਿਕ ਸੀ। ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਇਨ੍ਹਾਂ ਆਧਾਰਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਅਪ੍ਰਸੰਗਿਕ ਹੋਣ ਕਾਰਨ ਦੰਗੇ ਨੇ ਹੁਕਮ ਨੂੰ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਕੀਤਾ ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਦੀ ਰਾਏ ਵਿੱਚ ਦੂਜਾ ਆਧਾਰ ਇਤਰਾਜ਼ਯੋਗ ਕਾਰਵਾਈ ਦੀ ਵਾਰੰਟੀ ਦੇਣ ਲਈ ਕਾਫ਼ੀ ਗੰਭੀਰ ਸੀ। ਇਸ ਮਾਮਲੇ 'ਤੇ ਧਿਆਨ ਨਾਲ ਵਿਚਾਰ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਦੇ ਹੁਕਮਾਂ ਵਿਚ ਆਈ

(6) ਏਆਈਆਰ 1955 ਐਸਸੀ 271.

(7) ਏਆਈਆਰ 1967 ਐਸਸੀ 1353

ਧੀਰਜਲਾਲ ਦੇ ਕੇਸ (6), ਵਿਚ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਕੋਈ ਅਰਜ਼ੀ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਜਿਸ 'ਤੇ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 34 ਅਧੀਨ ਨੋਟਿਸ ਆਧਾਰਿਤ ਹੈ। ਅਜਿਹਾ ਨੋਟਿਸ ਜਾਰੀ ਕਰਨ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਕਰਦੇ ਸਮੇਂ ਸਬੰਧਤ ਇਨਕਮ-ਟੈਕਸ ਅਫਸਰ ਧਾਰਾ 34 ਦੇ ਤਹਿਤ ਕਾਰਵਾਈ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰਨ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਕੁਝ ਵੀ ਫੈਸਲਾ ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਜੇਕਰ ਉਸ ਵਿਵਸਥਾ ਦੇ ਤਹਿਤ ਲੋੜੀਂਦਾ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਆਧਾਰਾਂ 'ਤੇ ਬਣਦਾ ਹੈ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਕੁਝ ਇਕੱਲੇ ਸੰਬੰਧਿਤ ਹਨ, ਲੇਖਾ ਲਈ ਮੁਲਾਂਕਣ ਕਾਰਵਾਈਆਂ ਉਹ ਅਵਧੀ ਜਿਸ ਨਾਲ ਸੰਬੰਧਿਤ ਗੈਰ-ਖੁਲਾਸਾ ਸੰਬੰਧਾਂ ਨੂੰ ਯੋਗ ਇਨਕਮ-ਟੈਕਸ ਅਫਸਰ ਦੁਆਰਾ ਦੁਬਾਰਾ ਖੋਲ੍ਹਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਧਾਰਾ 34 ਦੇ ਤਹਿਤ ਨੋਟਿਸ ਤਾਂ ਹੀ ਵੈਧ ਹੋਵੇਗਾ ਜੇਕਰ ਗੈਰ-ਖੁਲਾਸੇ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਤੱਥ ਜਾਂ ਅੰਕੜੇ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਲੋੜੀਂਦੇ ਵਿਸ਼ਵਾਸ 'ਤੇ ਆਧਾਰਿਤ ਹਨ:

(i) ਜਾਂ ਤਾਂ ਮੰਨਣਯੋਗ ਤੌਰ 'ਤੇ ਸਬੰਧਤ ਮੁਲਾਂਕਣ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਹੈ ਜਾਂ ਘੱਟੋ-ਘੱਟ ਉਸ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਹੋਣ ਦਾ ਦੋਸ਼ ਹੈ; ਅਤੇ

(ii) ਗੈਰ-ਖੁਲਾਸਾ ਕੀਤੇ ਗਏ ਤੱਥ ਜਾਂ ਅੰਕੜੇ ਲੇਖਾ ਦੀ ਮਿਆਦ ਦੀ ਆਮਦਨ ਨਾਲ ਪ੍ਰਸੰਗਿਕ ਹਨ ਜਿਸ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਮੁਲਾਂਕਣ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਨੂੰ ਦੁਬਾਰਾ ਖੋਲ੍ਹਣ ਦੀ ਮੰਗ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ।

(9) ਇਹ ਕਾਨੂੰਨੀ ਸਥਿਤੀ ਦੇ ਇਸ ਪਿਛੋਕੜ ਵਿੱਚ ਹੈ ਕਿ ਮੈਨੂੰ ਦੋਵਾਂ ਨੋਟਿਸਾਂ ਦੀ ਵੈਧਤਾ ਬਾਰੇ ਫੈਸਲਾ ਕਰਨ ਲਈ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਮੁਲਾਂਕਣ ਸਾਲ 1943-44 ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ, ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਦਾ ਇਕਾਂਤ ਆਧਾਰ ਜਿਸ ਨੇ

ਇਮਪਗਨਡ ਨੋਟਿਸ ਜਾਰੀ ਕੀਤਾ ਹੈ (ਅਨੈਕਸ਼ਨ 'ਬੀ') ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਇੱਥੇ ਰੁਪਏ ਦੀ ਜਮ੍ਹਾਂ ਰਕਮ ਹੈ। ਭਾਈਵਾਲੀ ਫਰਮ ਮੈਸਰਜ਼ ਵਲੈਤੀ ਰਾਮ ਜੈਸ਼ੀ ਰਾਮ ਦੀਆਂ ਕਿਤਾਬਾਂ ਵਿੱਚ 27,996 ਅਤੇ ਉਕਤ ਜਮ੍ਹਾਂ ਰਕਮ "ਕਿਸ਼ਨ ਦਾਸ ਮ੍ਰਿਤਕ ਦੇ ਸੋਨੇ ਦੀ ਵਿਕਰੀ ਦੀ ਕਮਾਈ" ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਂਦੀ ਹੈ। ਲੋੜੀਂਦੇ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਦਾ ਕਥਿਤ ਆਧਾਰ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਉਕਤ ਸੋਨੇ ਦੇ ਸਰੋਤ ਦੀ ਢੁਕਵੀਂ ਵਿਆਖਿਆ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ। ਇਹ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਹੈ ਕਿ ਮੈਸਰਜ਼ ਵਲੈਤੀ ਰਾਮ ਜੈਸ਼ੀ ਰਾਮ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦੀਆਂ ਕਿਤਾਬਾਂ ਵਿੱਚ ਸੰਬੰਧਿਤ ਐਂਟਰੀ ਪਾਈ ਗਈ ਹੈ, ਨੂੰ ਇਮਪਗਨਡ ਨੋਟਿਸ ਨਹੀਂ ਭੇਜਿਆ ਗਿਆ ਹੈ; ਨਾ ਹੀ ਕਿਸ਼ਨ ਦਾਸ ਨੂੰ ਕੋਈ ਨੋਟਿਸ ਭੇਜਿਆ ਗਿਆ ਸੀ, ਜਿਸ ਦੇ ਸੋਨੇ ਦੀ ਵਿਕਰੀ ਕਿਸੇ ਤੀਜੀ ਧਿਰ ਦੀਆਂ ਕਿਤਾਬਾਂ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਸ਼ਨਾਤਮਕ ਰਕਮ ਨਾਲ ਸਬੰਧਿਤ ਐਂਟਰੀ ਲਈ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰ ਹੋਣ ਦਾ ਦੋਸ਼ ਹੈ। ਜੈਸ਼ੀ ਰਾਮ (HUF) ਫਰਮ ਦਾ ਭਾਈਵਾਲ ਵੀ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਜੈਸ਼ੀ ਰਾਮ (HUF) ਦੇ ਸੋਨੇ ਦੀ ਕੋਈ ਵਿਕਰੀ ਦਾ ਦੋਸ਼ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਇਹ ਵੀ ਦੋਸ਼ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਜੋ ਸੋਨਾ ਕਿਸ਼ਨ ਦਾਸ ਦਾ ਦੱਸਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਉਹ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਜੈਸ਼ੀ ਰਾਮ (HUF) ਦਾ ਸੀ। ਇਸ ਦਾਖਲੇ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ, 1943-44 ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਨੋਟਿਸ ਜੈਸ਼ੀ ਰਾਮ ਦੇ HUF ਨੂੰ ਸੰਬੰਧਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਜਿਸਦਾ ਕਿਸ਼ਨ ਦਾਸ ਕਦੇ ਵੀ ਮੈਂਬਰ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਇਹ ਅਧਾਰ ਪ੍ਰਦੇਸ਼ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਇੱਕ ਡਿਵੀਜ਼ਨ ਬੈਂਚ ਦੁਆਰਾ *MMAK Mohindeen Thamby & Co*, ਬਨਾਮ *ਇਨਕਮ-ਟੈਕਸ ਕਮਿਸ਼ਨਰ, ਮਦਰਾਸ* (8); ਇਸ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ

(8) (1959) 36 ਆਈ.ਟੀ.ਆਰ. 481.

Jai Gopal Mehra i>. The Income Tax Officer, etc. KNarula, J.)

ਭਾਗੀਦਾਰਾਂ ਦੇ ਨਾਮ ਵਿੱਚ ਕ੍ਰੈਡਿਟ ਐਂਟਰੀਆਂ ਦੇ ਨਾਲ-ਨਾਲ ਤੀਜੀ ਧਿਰਾਂ ਦੇ ਨਾਮ ਵਿੱਚ ਕ੍ਰੈਡਿਟ ਐਂਟਰੀਆਂ, ਇੱਕ ਸਹਿਭਾਗੀ ਜਹਾਜ਼ ਦੇ ਖਾਤਿਆਂ ਵਿੱਚ ਦਿਖਾਈ ਦੇਣ ਲਈ, ਬੋਝ ਮੁਲਾਂਕਣ (ਭਾਈਵਾਲੀ) 'ਤੇ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਸਮੁੱਚੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਵਿਆਖਿਆ ਕਰਨ ਅਤੇ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਤੀ ਅਤੇ ਸਰੋਤ ਨੂੰ ਸਕਾਰਾਤਮਕ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਦਿਖਾਉਣ ਲਈ . ਜੇਕਰ ਵਿਵਾਦ ਵਿੱਚ ਦਾਖਲ ਹੋਣ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਕੋਈ ਨੋਟਿਸ ਮੈਸਰਜ਼ ਵਲੈਂਟੀ ਰਾਮ ਜੈਸ਼ੀ ਰਾਮ ਜਾਂ ਇੱਥੋਂ ਤੱਕ ਕਿ ਕਿਸ਼ਨ ਦਾਸ ਨੂੰ ਵੀ ਜਾਰੀ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੁੰਦਾ ਤਾਂ ਇਸ ਦੀ ਵੈਧਤਾ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਦਲੀਲ ਜ਼ਰੂਰ ਉਠਾਈ ਜਾ ਸਕਦੀ ਸੀ। ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 23 ਦੇ ਤਹਿਤ 18 ਫਰਵਰੀ, 1963 (ਅਨੇਕਚਰ ਆਰਬੀ) ਦੇ ਨੋਟਿਸ ਵਿੱਚ ਇਹ ਵੀ ਦੋਸ਼ ਨਹੀਂ ਲਗਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਸੋਨੇ ਦੀ ਵਿਕਰੀ ਤੋਂ ਹੋਣ ਵਾਲੀ ਕਮਾਈ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਂਦੀ ਰਕਮ ਜੈਸ਼ੀ ਰਾਮ ਦੇ HUF ਦੀ ਸੀ। ਇਸ ਲਈ, ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੈ ਕਿ ਇਨਕਮ-ਟੈਕਸ ਅਫਸਰ ਦੇ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਦਾ ਇਕਲੌਤਾ ਕਾਰਨ, ਜਿਸ 'ਤੇ ਦੋਸ਼ ਲਗਾਇਆ ਗਿਆ ਨੋਟਿਸ ਆਧਾਰਿਤ ਹੈ, ਦਾ ਜੈਸ਼ੀ ਰਾਮ ਦੇ HUF ਦੁਆਰਾ ਕਿਸੇ ਗੈਰ-ਖੁਲਾਸੇ ਨਾਲ ਕੋਈ ਤਰਕਸੰਗਤ ਸਬੰਧ ਨਹੀਂ ਹੈ ਜਾਂ ਉਸ ਨਾਲ ਕੋਈ ਸੰਬੰਧ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਰੁਪਏ ਜਮ੍ਹਾਂ ਕਰਵਾਉਣ ਸਬੰਧੀ ਜਾਣਕਾਰੀ 27,996 ਉੱਪਰ ਜ਼ਿਕਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਇਸ ਲਈ, ਮੁਲਾਂਕਣ ਸਾਲ 1943-44 ਲਈ ਜੈਸ਼ੀ ਰਾਮ (HUF) ਦੇ ਮੁਲਾਂਕਣ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਲੋੜੀਂਦੇ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਦੇ ਸਮੂਹ ਨੂੰ ਪ੍ਰਮਾਣਿਤ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦਾ। ਇਸ ਲਈ, ਉਸ ਸਾਲ (ਅਨੇਕਚਰ ਬੀ) ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਅਪ੍ਰਗਟ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਨੋਟਿਸ ਇੱਕ ਪਾਸੇ ਕਰਨ ਲਈ ਜਵਾਬਦੇਹ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਉਸ ਛੋਟੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਰੱਦ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ।

(10) ਹਾਲਾਂਕਿ, ਹਮਲੇ ਅਧੀਨ ਦੂਜੇ ਨੋਟਿਸ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ, ਭਾਵ, ਮੁਲਾਂਕਣ ਸਾਲ 1944-45 ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ, ਵੱਖ-ਵੱਖ ਹਨ। ਉਸ ਸਾਲ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਇਨਕਮ-ਟੈਕਸ ਅਫਸਰ ਦਾ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦੋਸ਼ਾਂ 'ਤੇ ਆਧਾਰਤ ਹੈ, ਉਹ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਫੈਸਲੇ ਦੇ ਪਹਿਲੇ ਹਿੱਸੇ ਵਿੱਚ ਜ਼ੁਬਾਨੀ ਹਵਾਲਾ ਦੇ ਚੁੱਕੇ ਹਨ। ਪਹਿਲਾ ਇਲਜ਼ਾਮ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਪਰਿਵਾਰ (ਭਾਵ, ਜੈਸ਼ੀ ਰਾਮ ਦੇ HUF) ਨੇ 6 ਲੱਖ ਰੁਪਏ ਦਾ ਨਿਵੇਸ਼ ਜਗਦੀਸ਼ ਟਰੇਡਿੰਗ ਕੰਪਨੀ, ਸ਼੍ਰੀਨਗਰ ਵਿੱਚ ਕੀਤਾ, ਅਨੁਸੂਚੀ RB ਵਿੱਚ ਵੇਰਵੇ ਅਨੁਸਾਰ। ਨੋਟ ਕੀਤੇ ਅਨੁਬੰਧ RB ਵਿੱਚ ਦੱਸਿਆ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਛੇ ਲੱਖ ਰੁਪਏ ਦੀ ਰਕਮ ਜੈਸ਼ੀ ਰਾਮ ਦੇ HUF ਦੀ ਸੀ। ਇਹ ਵਿਵਾਦ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਉਕਤ ਕਰੈਡਿਟ ਆਈਟਮ ਨੂੰ ਮੁਲਾਂਕਣ ਸਾਲ 1944-45 ਦੀ ਆਮਦਨ-ਕਰ ਦੀ ਰਿਟਰਨ ਵਿੱਚ ਕਿਤੇ ਵੀ ਨਹੀਂ ਦਿਖਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ, ਹਾਲਾਂਕਿ ਉਕਤ ਆਈਟਮ ਵਿੱਚ ਦਰਸਾਏ ਗਏ ਛੇ ਲੱਖ ਰੁਪਏ ਦੀਆਂ ਸਾਰੀਆਂ ਜਮ੍ਹਾਂ ਰਕਮਾਂ ਜਗਦੀਸ਼ ਟਰੇਡਿੰਗ ਕੰਪਨੀ ਵਿੱਚ ਰੱਖੀਆਂ ਗਈਆਂ ਸਨ। ਮੁਲਾਂਕਣ ਸਾਲ ਨਾਲ ਸੰਬੰਧਤ ਲੇਖਾ ਸਾਲ , ਭਾਵ; 31 ਮਾਰਚ, 1944 ਨੂੰ ਖਤਮ ਹੋਣ ਵਾਲਾ ਸਾਲ। ਸ਼੍ਰੀ ਭਾਗੀਰਥ ਦਾਸ ਨੇ ਇਸ ਗੱਲ 'ਤੇ ਜ਼ੋਰ ਦਿੱਤਾ ਹੈ ਕਿ ਧਾਰਾ 34 ਦੇ ਅਧੀਨ ਕੋਈ ਵੀ ਬੀਫ ਜ਼ਰੂਰੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਉਪਰੋਕਤ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਨਹੀਂ ਬਣਾਇਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਆਮਦਨ ਵਿੱਚ ਆਪਣੇ ਨਿਵੇਸ਼ਾਂ ਦਾ ਖੁਲਾਸਾ ਕਰਨਾ ਮੁਲਾਂਕਣ ਐਚਯੂਐਫ ਦੇ ਫਰਜ਼ ਦਾ ਹਿੱਸਾ ਨਹੀਂ ਸੀ- 1922 ਐਕਟ ਦੇ ਤਹਿਤ ਟੈਕਸ ਰਿਟਰਨ, 1 ਅਪ੍ਰੈਲ, 1957 ਤੋਂ ਵੈਲਥ ਟੈਕਸ ਐਕਟ ਦੇ ਲਾਗੂ ਹੋਣ ਤੱਕ, ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 22 ਦੇ ਅਧੀਨ ਆਮਦਨੀ ਦੀ ਵਾਪਸੀ ਦਾ ਉਦੇਸ਼ ਮੁਲਾਂਕਣ ਦੀ ਆਮਦਨ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਸਾਰੀ ਜਾਣਕਾਰੀ ਸ਼ਾਮਲ ਕਰਨਾ ਹੈ ਪਰ ਪੂੰਜੀ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਨਿਵੇਸ਼, ਚਲਣਯੋਗ ਮੁਲਾਂਕਣ ਦੀ ਜਾਇਦਾਦ ਜਾਂ ਦੌਲਤ। ਵਕੀਲ ਨੇ 1961 ਦੇ ਇਨਕਮ-ਟੈਕਸ ਐਕਟ ਦੇ ਸੈਕਸ਼ਨ 69 ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦਾ ਵੀ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਹੈ, ਜੋ ਹੁਣ ਅਕਾਉਂਟ ਦੀਆਂ ਕਿਤਾਬਾਂ ਵਿੱਚ ਦਰਸਾਏ ਜਾ ਰਹੇ ਮੁਲਾਂਕਣ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤੇ ਗਏ ਨਿਵੇਸ਼ਾਂ ਬਾਰੇ ਜਾਣਕਾਰੀ ਦੀ ਮੰਗ ਕਰਦੇ ਹਨ, ਜੋ ਕਿ ਜੇਕਰ ਕੋਈ ਤਸੱਲੀਬਖਸ਼ ਐਕਸ ਪਲੈਨਸ਼ਨ ਨਹੀਂ ਹੈ ਤਾਂ ਨਿਵੇਸ਼ ਦਾ ਮੁੱਲ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਨੂੰ ਉਸ ਵਿੱਤੀ ਸਾਲ ਦੌਰਾਨ ਮੁਲਾਂਕਣ ਦੀ ਆਮਦਨੀ ਮੰਨਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਨਿਵੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਇਹ ਬਿਨਾਂ ਸ਼ੱਕ ਸੱਚ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ 1944-45 ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਇਨਕਮ-ਟੈਕਸ ਰਿਟਰਨ ਭਰਨ ਸਮੇਂ ਲਾਗੂ ਕਾਨੂੰਨ ਵਿੱਚ ਗੈਰ-ਲਾਭ-ਉਪਜ ਵਾਲੇ ਨਿਵੇਸ਼ ਦਾ ਖੁਲਾਸਾ ਕਰਨ ਦੀ

ਲੋੜ ਨਹੀਂ ਸੀ ਪਰ ਇੱਥੇ ਇੱਕ ਤੱਥ ਨੂੰ ਨਜ਼ਰਅੰਦਾਜ਼ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਉਹ ਹੈ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਜਿਸ ਸਰੋਤ ਤੋਂ HUF ਨੂੰ ਛੇ ਲੱਖ ਰੁਪਏ ਦੀ ਰਕਮ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੋਈ ਹੈ ਜੋ ਸਬੰਧਤ ਸਾਲ ਦੌਰਾਨ ਨਿਵੇਸ਼ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ ਅਤੇ ਉਕਤ ਨਿਵੇਸ਼ ਤੋਂ HUF ਨੂੰ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੋਈ ਆਮਦਨ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਉਸ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਦੇ ਕਾਰਨ ਨਾਲ ਮੇਲ ਖਾਂਦੀ ਹੈ ਜੋ ਇੱਕ ਇਨਕਮ-ਟੈਕਸ ਅਧਿਕਾਰੀ ਬਣ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 34 ਅਧੀਨ ਮੈਨੂੰ ਕਿਸ਼ਨ ਦਾਸ ਦੀ ਵਸੀਅਤ ਤੋਂ ਇਸ ਜਮ੍ਹਾਂ ਰਕਮ ਬਾਰੇ ਇਨਕਮ-ਟੈਕਸ ਅਫਸਰ ਦੀ ਕਥਿਤ ਯੋਗਤਾ ਬਾਰੇ ਸ੍ਰੀ ਭਗੀਰਥ ਦਾਸ ਦੁਆਰਾ ਉਠਾਏ ਗਏ ਵਿਵਾਦ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਹੋਣ ਦੀ ਜ਼ਰੂਰਤ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਜਿਸ ਬਾਰੇ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਆਮਦਨ ਕਰ ਅਫਸਰ ਨੂੰ ਦਿਖਾਈ ਗਈ ਸੀ। ਸਵਾਲ ਵਿੱਚ ਸਾਲ ਦੀ ਮੁਲਾਂਕਣ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਦੌਰਾਨ ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਦੁਆਰਾ ਅਧਿਕਾਰਤ ਤੌਰ 'ਤੇ ਨਿਪਟਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 34 ਦੇ ਅਧੀਨ ਲੋੜੀਂਦੇ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਨੂੰ ਬਣਾਉਣ ਲਈ ਆਮਦਨ-ਕਰ ਅਧਿਕਾਰੀ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਨੂੰ ਛੱਡਣ ਲਈ ਇੱਕ ਜਾਇਜ਼ ਵਿਚਾਰ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਕੀ, ਅਸਲ ਵਿੱਚ, HUF ਨੇ ਉਕਤ ਡਿਪਾਜ਼ਿਟ ਦਾ ਖੁਲਾਸਾ ਕੀਤਾ ਸੀ ਜਾਂ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਸੀ, ਇਹ ਕੋਈ ਅਜਿਹਾ ਮਾਮਲਾ ਨਹੀਂ ਹੈ ਜਿਸ ਬਾਰੇ ਮੈਨੂੰ ਇਹਨਾਂ ਕਾਰਵਾਈਆਂ ਵਿੱਚ ਘੋਸ਼ਿਤ ਕਰਨਾ ਪਏਗਾ। ਪਹਿਲੀ ਨਜ਼ਰੋਂ ਇਹ ਜਾਪਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਪਰੋਕਤ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਮੁਲਾਂਕਣ ਸਾਲ 1944-45 ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 34 ਅਧੀਨ ਜਾਰੀ ਨੋਟਿਸ ਨੂੰ ਰੱਦ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਕਿਉਂਕਿ ਜਗਦੀਸ਼ ਵਿੱਚ HUF ਦੁਆਰਾ ਛੇ ਲੱਖ ਰੁਪਏ ਦੇ ਨਿਵੇਸ਼ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਜਾਣਕਾਰੀ ਹੈ। ਸਵਾਲ ਵਿੱਚ ਸਾਲ ਦੇ ਦੌਰਾਨ ਵਪਾਰ ਕੰਪਨੀ ਯਕੀਨੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਲੋੜੀਂਦੇ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਨੂੰ ਬਣਾਉਣ ਲਈ ਇੱਕ ਵੈਧ ਅਤੇ ਸਬੰਧਿਤ ਵਿਚਾਰ ਹੈ। ਸਮਾਨ ਨੰਬਰਾਂ ਬਾਰੇ ਵੀ ਇਹੀ ਨਹੀਂ ਕਿਹਾ ਜਾ ਸਕਦਾ।

2 ਤੋਂ 4 ਮੁਲਾਂਕਣ ਸਾਲ 1944-45 ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਅਨੁਬੰਧ RB ਵਿੱਚ ਜ਼ਿਕਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਉਹਨਾਂ ਵਸਤੂਆਂ ਵਿੱਚ ਦਿੱਤੇ ਵੇਰਵਿਆਂ ਤੋਂ ਪਤਾ ਚੱਲਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਉਸ ਜ਼ਮੀਨ ਨਾਲ ਵਧੇਰੇ ਮੇਲ ਖਾਂਦੀਆਂ ਹਨ ਜਿਸ 'ਤੇ ਜੈਸੀ ਰਾਮ ਦੇ HUF 'ਤੇ 1943-44 ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਨੋਟਿਸ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਹਾਲਾਂਕਿ ਮੁਲਾਂਕਣ ਸਾਲ 1944-45 ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਚਾਰ ਆਈਟਮਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਆਈਟਮਾਂ ਨੰਬਰ 2 ਤੋਂ 4 ਨੂੰ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 34 ਦੇ ਅਧੀਨ ਲੋੜੀਂਦਾ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਬਣਾਉਣ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਅਪ੍ਰਸੰਗਿਕ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਪਰ ਇਪਗਨਡ ਨੋਟਿਸ (ਅੰਕੜਾ ਸੀ), ਆਧਾਰਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ (ਆਈਟਮ ਨੰ. 1 ਵਿੱਚ ਪੜ੍ਹਿਆ ਗਿਆ) ਦੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਮਾਰਿਆ ਨਹੀਂ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਜੋ ਲੋੜੀਂਦੇ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਦੇ ਗਠਨ ਲਈ ਜਾਇਜ਼ ਅਤੇ ਸਾਰਥਕ ਹੈ। ਇਸ ਫੈਸਲੇ ਵਿੱਚ ਮੇਰੇ ਦੁਆਰਾ ਕੁਝ ਵੀ ਨਹੀਂ ਕਿਹਾ ਗਿਆ, ਹਾਲਾਂਕਿ, ਨੋਟਿਸ ਵਿੱਚ ਜ਼ਿਕਰ ਕੀਤੀਆਂ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਵਿਵਾਦਿਤ ਆਈਟਮਾਂ ਬਾਰੇ ਪ੍ਰਤੀਨਿਧੀ ਦੇ ਇਲਜ਼ਾਮ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਰਾਏ ਦੇ ਪ੍ਰਗਟਾਵੇ ਦੇ ਬਰਾਬਰ ਹੋਵੇਗਾ।

ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਸਤਿਆ ਦੇਵੀ ਬਨਾਮ ਰਾਜ (ਕੇਸ਼ਲ, ਜੇ.)

(ਅਨੈਕਸਰ RB), HUF ਦਾ ਹੋਣਾ ਜਾਂ ਨਾ ਹੋਣਾ ਜਾਂ ਸੰਬੰਧਿਤ ਸਾਲ ਦੌਰਾਨ HUF ਦੀ ਆਮਦਨ ਨਾਲ ਸਬੰਧ ਹੋਣਾ ਜਾਂ ਨਾ ਹੋਣਾ। ਇਹ ਉਹ ਮਾਮਲੇ ਹਨ ਜਿਨ੍ਹਾਂ 'ਤੇ ਐਕਟ ਅਧੀਨ ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਨੂੰ ਕਾਨੂੰਨ ਅਨੁਸਾਰ ਫੈਸਲਾ ਕਰਨਾ ਹੋਵੇਗਾ। ਸ੍ਰੀ ਅਵਸਥੀ ਨੇ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਕਿ ਇਨਕਮ-ਟੈਕਸ ਅਧਿਕਾਰੀ ਸ਼ਾਇਦ ਸਮਝਦੇ ਹਨ ਕਿ ਮੈਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਇਹ ਰੱਖਣ ਤੋਂ ਰੋਕ ਦਿੱਤਾ ਹੈ ਕਿ ਨੋਟਿਸ (ਅਨੈਕਸਰ ਆਰਬੀ) ਦੀਆਂ ਆਈਟਮਾਂ ਨੰਬਰ 2 ਤੋਂ 4 ਵਿੱਚ ਦੱਸੀਆਂ ਰਕਮਾਂ ਅਸਲ ਵਿੱਚ HUF ਮੁਲਾਂਕਣ ਦੀ ਆਮਦਨ ਦੀ ਸੰਪਤੀ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਂਦੀਆਂ ਹਨ। ਹਾਲਾਂਕਿ ਇਹ ਕਿਸ਼ਨ ਦਾਸ ਦੇ ਨਾਮ 'ਤੇ ਬੇਨਾਮੀ ਹੋਣ ਦਾ ਪ੍ਰਗਟਾਵਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਸ੍ਰੀ ਅਵਸਥੀ ਦਾ ਖਦਸ਼ਾ ਗਲਤ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਮੈਂ ਵਿਵਾਦ ਦੇ ਗੁਣਾਂ ਬਾਰੇ ਕੋਈ ਰਾਏ ਨਹੀਂ ਪ੍ਰਗਟਾਈ ਹੈ। ਇਹ ਇਕੱਲੇ ਐਕਟ ਦੇ ਅਧੀਨ ਅਥਾਰਟੀਆਂ ਲਈ ਇਹ ਫੈਸਲਾ ਕਰਨਾ ਹੋਵੇਗਾ ਕਿ ਕੀ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਧਾਰਾ 34 ਵਿੱਚ ਜ਼ਿਕਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਕਿਸਮ ਦਾ ਕੁਝ ਗੁਪਤ ਜਾਂ ਗੈਰ-ਖੁਲਾਸਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ; ਅਤੇ ਜੇਕਰ ਹਾਂ, ਤਾਂ ਇਸਦਾ ਕੀ ਪ੍ਰਭਾਵ ਹੈ।

(11) ਉਪਰੋਕਤ ਕਾਰਨਾਂ ਕਰਕੇ ਇਸ ਪਟੀਸ਼ਨ ਨੂੰ ਅੰਸ਼ਕ ਤੌਰ 'ਤੇ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਹੈ ਅਤੇ ਨੋਟਿਸ, ਮਿਤੀ 16 ਨਵੰਬਰ, 1960, (ਅਨੈਕਸਚਰ 'ਬੀ') ਅਤੇ ਨੋਟਿਸ ਦਾ ਬਹੁਤ ਸਾਰਾ ਹਿੱਸਾ, ਮਿਤੀ 10 ਫਰਵਰੀ, 1966 (ਅਨੈਕਸਚਰ 'ਡੀ') ਅਤੇ ਨੋਟਿਸ ਦਾ ਬਹੁਤ ਸਾਰਾ ਹਿੱਸਾ, ਮਿਤੀ 18 ਫਰਵਰੀ, 1963 (ਅਨੈਕਸਚਰ 'RB') ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਮੁਲਾਂਕਣ ਸਾਲ 1943-44 ਨਾਲ ਸਬੰਧਿਤ ਹੈ, ਨੂੰ ਇਸ ਦੁਆਰਾ ਰੱਦ ਅਤੇ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਬਾਕੀ ਸਾਰੇ ਮਾਮਲਿਆਂ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਪਟੀਸ਼ਨ ਖਾਰਜ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ।

(12) ਇਸ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਪਾਰਟੀਆਂ ਦੀ ਵੰਡੀ ਹੋਈ ਸਫਲਤਾ ਅਤੇ ਅਸਫਲਤਾ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ, ਮੈਂ ਲਾਗਤਾਂ ਬਾਰੇ ਕੋਈ ਆਦੇਸ਼ ਨਹੀਂ ਦਿੰਦਾ ਹਾਂ।

ਕੇ.ਐਸ.ਕੇ

ਡਿਸਕਲੇਮਰ:- ਸਥਾਨਕ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਅਨੁਵਾਦ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਨਿਰਣਾ ਕੇਵਲ ਮੁਕੱਦਮੇਬਾਜ਼ ਲਈ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਆਪਣੀ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਸਮਝਣ ਤੱਕ ਹੀ ਸੀਮਤ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸਦਾ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਇਸਤੇਮਾਲ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਸਾਰੇ ਵਿਹਾਰਕ ਅਤੇ ਅਧਿਕਾਰਤ ਮੰਤਵਾਂ ਲਈ, ਨਿਆਂ ਨਿਰਣੇ ਦਾ ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ ਸੰਸਕਰਣ-ਪ੍ਰਮਾਣਿਕ ਹੋਵੇਗਾ ਅਤੇ ਅਮਲ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਇਸ ਨੂੰ ਤਰਜੀਹ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇਗੀ।

ਗੁਲਜ਼ੇਬਾ

ਅਪੀਲੀ ਕ੍ਰਿਮਿਨਲ

ਗੁਰਦੇਵ ਸਿੰਘ ਅਤੇ ਏ. ਡੀ. ਕੇਸ਼ਲ ਜੇ. ਜੇ.

ਐਮ ਐਸ ਟੀ ਸਤਿਆ ਦੇਵੀ, - ਅਪੀਲਕਰਤਾ,

ਬਨਾਮ

ਰਾਜ, - ਜਵਾਬਦੇਹ।

1966 ਦੀ ਕ੍ਰਿਮਿਨਲ ਅਪੀਲ ਨੰ. 859।

21 ਜਨਵਰੀ 1969

ਕੋਡ ਆਫ਼ ਕ੍ਰਿਮੀਨਲ ਪ੍ਰੋਸੀਜਰ (V of 1898) — ਸੈਕਸ਼ਨ 465 — ਦੀ ਵਿਆਖਿਆ—ਮੁਕੱਦਮੇ ਦਾ ਜੱਜ ਕਿਸੇ ਦੋਸ਼ੀ ਦੀ
ਸਿਆਣਪ ਬਾਰੇ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਨਿਸ਼ਚਿਤ ਨਹੀਂ—ਅਨੁਭਵ ਕੀਤੀ ਜਾਣ ਵਾਲੀ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ—ਦੱਸਿਆ— ਧਾਰਾ ਦੇ ਪ੍ਰਵਾਹਨ ਵਿਸ਼ਟੀਕੋਣਾਂ ਦੀ
ਪਾਲਣਾ ਕੀਤੇ ਬਿਨਾਂ ਮੁਕੱਦਮਾ—ਕੀ ਉਲੰਘਣਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ।